

1891-11-18

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Kristian Zahrtmann

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Rosenvænget

Arkivplacering:
Mappe 24 nr. 15

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

1891 Rosenvangen 18 Nov 1890
909 909 909 909 909
KROVGAARD MUSEET
Mappe 29 Nr. 909

Kjære Læstmann,

Stak for Dit berøigeri. Desværre
får jeg ikke tid i disse dage at se op til
Dig, så jeg må skriftlig komme med noget
i anledning af vor samtale, for efter et
svar du gav er jeg kommen til at tænke
på, at du vist har misforstået en ytring
af mig. Da jeg ombent endte min del
af samtalen med at sige, at jeg
meget om hvad du sagde, svarede du,
så vidt jeg husker, at du var det bedre ikke
at tale sammen, men man kunde dog
gjøre det for tidsfordriv. Det gav jeg
vist ingen svar på, eller i hvert fald kun
et meningsløst. Men af Din ytring fik
jeg faktisk det indtryk, at du må have
forstået mine ord, at jeg ikke brød mig så
meget om hvad du sagde, som om det betød,
at jeg ikke brød mig om at tale med dig
eller høre Din mening, medens det dog
i virkeligheden skulde betyde, at jeg ikke
blev overvældet af hvad du sagde, og
så, Din om Jakob Skovgaard.

bedt mig om at rulle mig der efter med
mindre jeg ganske kunde give Dig ret.
Og dette er w mit eneste om er fuldkommen
rigtigt. Men siden jeg nu er ved at
skrive, vil jeg sige et par ting til.

Dine meninger om mine fejl, som jeg lenge
gaa forstod bedst eller lidt anderledes
end ordet, er vist meget rigtig og der
er vist ingen der mere kunde ønske det
anderledes, end jeg selv, men naar jeg
er stærkt optaget af ganske bestemte sider
i kunsten, som jeg føler er særligt mit
arbejde, noget jeg særligt må lægge vrid
på, og noget jeg vier alle mine kræfter,
og det jeg allermindst vil slippe af på, så
trods jeg dog der kunde være over med
fejl på andre punkter, for det er i flere
tilfælde, at jeg ikke over eller overkommer
at få alting med. Der kan vel til tider
også være grunde, som ikke kan tages for
gode varer. Her det er, i de tilfælde,
hvor jeg bedst lader fejlen stå, fordi jeg
ved, at om jeg ruller den, vil jeg miste noget

bedre, noget mig vigtigere, der dog jeg ikke
har helt ret til at gøre det, og har heller ikke
andret i sinde. For resten gør det mig endt
at høre dig, som i sin tid har sagt, at
man aldrig skal komme efter fejlene,
tale så meget om fejl. Jeg har været tilstede
belagt i Censurkomiteen, til at jeg er bleven
næsten angst og bange for det korteste og
upåklagelige i den i censurkomiteen gør de
8 af 10 ud på at finde fejl ved tingene og
alt det middelmådige upåklagelige går
glip igennem. I virkeligheden er det middel-
mådig bedst dog i høj grad her hjemme og
der er keen den glæde, ved at se få af
de bedste er med til at regere her hjemme,
så de er i afsjort minoritet, at de gode
kunstnere derud for find til at sætte
hjemme og lave billeder og slipper for
trællearbejdet i akademi og udstillingen,
men den glæde er i grunden og så drabeleg
stor. Jeg fatter heller ikke rigtigt, at du forstår
det kunstigt, at jeg i et af mine billeder tilbringe
en bestemt virkning. Det finder jeg er den naturlige
ting af verden. Hvis vi ikke havde noget vi
vilde, måtte vi jo alle blive som de kunstnere
Karl Wulff har hentydet til i sin artikel

i Jolobekken om Frølich, nemlig de kunstværker,
som han tog på landet og male bondeliv, for
at tilbringe en nær sommer og så selv eller
hvordan er nu stod, kort sagt billeder som
talen vil komme til, ikke at være andet en
flot og vakkert arbejde. (Jy bliver forresten at
Madam har gjort undertegnet blandt bondeliv
(i det lille vind, malerne) Det jeg vil, får
Du vist bedst begreb om, når jeg fortæller
om hvad der bragte mig til det. Niels næsten
engang, at i på Herredshøjens vej havde
de et billede af Rump, som dog i retning
af farvevirkning dog alle de andre bønder
og bønder, kort sagt, det var det eneste
koloristiske. Jy fik da ingen anden bestemt
koloristisk tanke, eller syn, og prøvede mig så
frem - den retning. Men det er svært, du kan
ikke lide Rump, om ham er vi grundig uenige.
Til slut kom dets om Cathrines Compelys-
billedet, som du ikke kunde lide, var også
belyst af dagen. Da Niels i sin tid malede
et Compelysbillede, og du fik motivation at
se engang de dagen verkede ind på det, syntes
du, at han skulde male det sådan, for
virkningen var så dejlig. Men malede det
dog uden dets virkning. Forresten har
Du jo selv at skifte mening, det er en
fordel vi også tager mig. Og kom nu snart
om aften og hør de lille lækreste sange. Omlysets hi